

TERN VERMELL

Butlletí informatiu de
l'Associació Cultural Sant Fructuós

SUMARI

HOMENATGE A MN. SALVADOR RAMON I VINYES	2
III ASSEMBLEA GENERAL DE SOCIS	2
VIATGE DE L'ASSOCIACIÓ A CAMOGLI	3
PUBLICACIÓ DE L'ANLARI 2002 DE L'ACSF	4
APARTAT DE CORREUS PER A L'ASSOCIACIÓ	4
ADQUISICIÓ DE LA REPRODUCCIÓ EN MINIATURA DE LA INSCRIPCIÓ DE SANT FRUCTUÓS	4
LLIURAMENT DEL DIPLOMA DE SERVEIS DISTINGITS DE LA CIUTAT DE TARRAGONA	4

Un jarn se sobresaltà:
tingué por dels cristians
i als bisbes al seu alcanc
la seva mort decretà

Fragment de l'Auca de Sant Fructuós escrita
i dibuixada per Josep Riera i Güell

ASSOCIACIÓ CULTURAL
SANT FRUCTUÓS

Butlletí núm. 4
Gener-març 2003

Edita:

Associació Cultural Sant Fructuós
Ed. Sant Tadeu, esc. A, baixos
43007 Tarragona
Tel. i Fax: 877 021 824
acsf@tinet.fut.es
<http://www.fut.es/~acsf>

Redacció:

Marcel Pallejà / Vicente Marín
Composició i diseny:
Andrés González

LA CARTA A DIOGNET (SEGLE II)

Vet ací els cristians, nobilíssim Diognet. .
La seva doctrina no els ve de savis s'aberuts
ni de filosofies encaboriades.

Es captaven en els usos d'allà on viuen,
amb un tirat de vida admirable o sorprenent.
Sense fugir-ne, són forasters al seu país,
qualsevol pàtria els és un exili.

Es casen com tothom,
tenen fills com tothom, però no se'n desenten.

Fan taula comuna, però no pas llit,
són de carn sense deixar-s'hi arrossegar.

Estadants de la terra,
són ciutadans del cel.

Obeeixen les lleis,
ultrapassant-les amb el seu bon fer.

Els condemnen fora de llei,
tanmateix, matant-los els fan viure.
Captaires que donen a mans besades,
no tenen res de res i ho tenen tot.

Els maleeixen i ells beneeixen,
troben glòria en el menyspreu
i justícia en la calúmnia.

Essent gent de bé, són condemnats,
però en el turment hi troben d'altra vida.
Perseguits a sang per grecs i bàrbars,
són jutjats sense jut.

En pocs mots.

Allò que l'ànima és per al cos,
són els cristians per al món.

L'ànima, invisible, rau en un cos visible,
els cristians, visibles, duen una fe invisible.
El cos odia l'ànima que li atura les guites,
el món odia els cristians
que li reprotxen les disbauxes.

Malgrat tot, l'ànima s'estima el cos,
els cristians s'estimen qui els vol mal.

L'ànima és la vida del cos,
els cristians són la vida del món.

Maltractada, l'ànima s'enrobusteix,
maltractats, els cristians verolen més i més.

Han rebut un missatge de Déu,
no el poden canviar, li són fidels.

(Traducció: Josep M. Ballarín i Monset)